Bevezetés •000000000

Üzleti Intelligencia

5. Előadás: Q-tanulás

Kuknyó Dániel Budapesti Gazdasági Egyetem

> 2023/24 1.félév

Bevezetés

Bevezetés

0.00000000

- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

Bevezetés 000000000

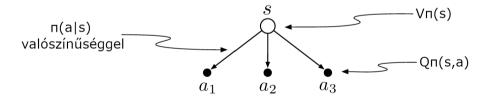
- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

Bevezetés a Q-tanulásba

Bevezetés

A megerősítéses tanulásban a $Q_{\pi}(s,a)$ minőségfüggvény megadja, hogy mennyire jövedelmező az ügynöknek, ha s állapotban állva, a cselekvést végrehajtva majd onnan π politikát követve mekkora a várható hozam.

Ha adott minden állapotra és cselekvésre az optimális Q(s,a) érték, onnan levezethető a π_* optimális politika, amelynek várható hozama maximális.

$$Q_{\pi}(s, a) = E_{\pi} \left[G_t | s_t = s, a_t = a \right] = E_{\pi} \left[\sum_{k=0}^{\infty} \gamma^k r_{t+k+1} | s_t = s, a_t = a \right]$$

Q-tanulás: politikafüggetlen TD iránvítás

A megerősítéses tanulásban az egyik nagy áttörést egy politikafüggetlen TD algoritmus kifeilesztése hozta el.

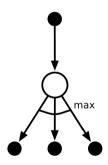
Ebben az esetben a becsült állapot-cselekvés minőség függvény, Q_* direkten becsüli meg Q_* optimális állapot-cselekvés minőség függvényt a követett politikától teljesen függetlenül.

Q-tanulás

Bevezetés

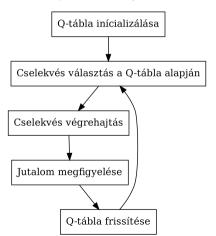
$$Q(s, a) \leftarrow Q(s, a) + \alpha \left[r + \gamma \max_{a'} Q(s', a') - Q(s, a) \right]$$

Az egyetlen különbség a SARSA algoritmusától, hogy a referencia a következő állapotból (s') elérhető legjobb minőségű cselekvés értéke: $\max_{s'} Q(s', a')$.

Q-tanulás eljárása

A Q-tanulás folyamata

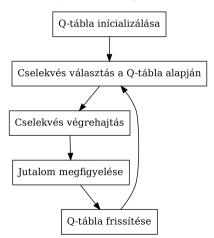
Példa Q-táblára:

	a_0	a_1	a_2	a_3
s_0	0.76	0.41	0.92	-0.14
s_1	-0.65	0.31	-0.07	0.55
s_2	0.23	-0.99	0.67	-0.43
s_3	-0.81	0.79	-0.58	0.17
s_4	0.62	-0.28	0.96	-0.72
s_5	-0.36	0.08	-0.51	0.64

A Q -tábla tárolja el a Q(s,a) értékeket minden $s \in S$ és $a \in A$ párosra.

Q-tanulás eljárása

A Q-tanulás folyamata

Tehát az optimális politika:

	a_0	a_1	a_2	a_3
s_0	0.76	0.41	0.92	-0.14
s_1	-0.65	0.31	-0.07	0.55
s_2	0.23	-0.99	0.67	-0.43
s_3	-0.81	0.79	-0.58	0.17
s_4	0.62	-0.28	0.96	-0.72
s_5	-0.36	0.08	-0.51	0.64

 $\{s_0: a_2, s_1: a_3, s_2: a_2, s_3: a_1, s_4: a_2, s_5: a_3\}$

Algoritmus 1: Q-tanulás algoritmusa $\pi \approx \pi_*$ megbecslésére

```
Input: \alpha tanulási sebesség
Q(s,a) \leftarrow random() for s \in S, a \in A; /* Q értékek inícializálása */
                                         /* Terminális állapot 0-ra állítása */
Q(s_T,\cdot) \leftarrow 0;
for i = 0 \rightarrow max_i do
                                                                 /* s inicializálása */
    s \leftarrow s_0:
   while s \neq s_T do
      a \leftarrow \pi(s); /* Cselekvés választása \pi szerint, pl. \varepsilon-mohó */
    a végrehajtása, r, s' megfigyelése;
   Q(s,a) \leftarrow Q(s,a) + \alpha \left[ r + \gamma \max_{a'} Q(s',a') - Q(s,a) \right];
s \leftarrow s';
                                                                      /* s frissítése */
    end
```

end

Bevezetés

A politikát a Q-tábla határozza meg.

Bevezetés

A kettős tanulás ötlete természetes módon kiterjed a teljes MDP algoritmusaira. A Q-tanulásban a becsült Q-értékek torzítottak lehetnek, ha alacsony a minta számossága, vagy zaj van a rendszerben. Egy módja a Q-tanulás regularizálásának, ha egy helyet két Q-táblát tart nyilván az algoritmus, Q_1 -et és Q_2 -t.

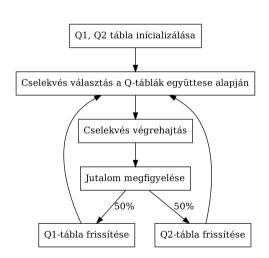
A Q-tanulással analóg dupla Q-tanulás nevű kettős tanulási algoritmus két részre osztja az időlépéseket, **minden lépésnél egy érmét feldobva**. Ha az érme fejre esik, a frissítés a következő:

$$Q_1(s, a) \leftarrow Q_1(s, a) + \alpha \left[r + \gamma Q_2 \left(s', \underset{a'}{argmax} Q_1(s', a') \right) - Q_1(s, a) \right]$$

Ha az érme pedig írásra esik, akkor ugyanez a frissítés Q_1 és Q_2 felcserélésével történik, így Q_2 frissül. A két közelítő értékfüggvényt teljesen szimmetrikusan kezeli az algoritmus. Például egy ε -mohó politika a dupla tanulás esetében az egyes cselekvési értékbecslések **átlagára vagy összegére épülhet**.

Dupla Q-tanulás eljárása

Mivel két Q táblát kell nyilván tartania, az algoritmus memóriaigénye megkétszereződik. A becsült értékek viszont jóval torzítatlanabbak lesznek, mint az egyszeres Q tanulás esetében. A lépésenkénti számításigény nem növekszik az extra Q-tábla bevonásával.

Algoritmus 2: Dupla Q-tanulás algoritmusa

```
Input: \alpha tanulási sebesség
Q_1(s,a) \leftarrow random(), Q_2(s,a) \leftarrow random() \text{ for } s \in S, a \in A;
Q_1(s_T,\cdot)\leftarrow 0,\ Q_2(s_T,\cdot)\leftarrow 0; /* Terminális állapotok 0-ra állítása */
for i = 0 \rightarrow max_i do
     s inicializálása:
    while s \neq s_T do
         a \leftarrow \pi(s);
                       /* Cselekvés választása \pi szerint, pl. \varepsilon-mohó */
         a végrehaitása, r és s' megfigyelése:
         if p > 0.5 then
             Q_1(s, a) \leftarrow Q_1(s, a) + \alpha \left[ r + \gamma Q_2 \left( s', argmax Q_1(s', a') \right) - Q_1(s, a) \right]
              Q_2(s, a) \leftarrow Q_2(s, a) + \alpha \left[ r + \gamma Q_1 \left( s', argmax Q_2(s', a') \right) - Q_2(s, a) \right]
                                                                                      /* s frissítése */
```

Bevezetés

- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

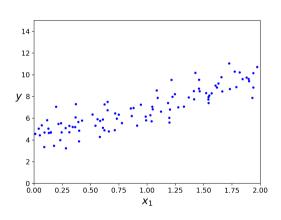
Függvény illesztés alapjai

A függvény illesztés eljárása szerint valamely x független változóból vett minta alapján szeretnénk előre jelezni egy y függő változó értékét azért, hogy feltárja az adatpontok közötti mintázatokat.

Két eljárása ismert:

- Regresszió: tárgya egy folytonos változó
- Osztályozás: tárgya egy diszkrét változó

A függvény illesztés eredménye a modell.

Függvény illesztés alapjai

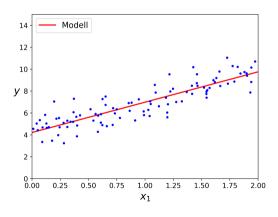
Az illesztett modell alakját és viselkedését a paraméterei határozzák meg, amelyek együtthatókként viselkednek a modell egyenletében. A lineáris modell egyenlete:

$$y_i = \theta_0 + \theta_1 x_i + \varepsilon_i$$

Ahol:

- $oldsymbol{ heta}_0$: az y tengely metszéspontja, vagy eltolás
- ullet θ_1 : az egyenes meredeksége
- ε: a véletlen hiba, amit a modell nem tud előre jelezni

 $\theta = [\theta_0, \theta_1, ..., \theta_n]$ a paraméterek vektora.

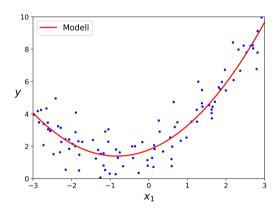

Függvény illesztés több paraméterrel

Függvényt lehetséges nemlineáris adatokra is illeszteni. Ebben a példában a minta adatpontok kvadratikusak, nem írhatók le egy lineáris egyenlettel. A modellnek ebben az esetben 3 paramétere van: θ_0 , θ_1 és θ_2 . Az illesztett modell egyenlete:

$$y = 1.78 + 0.93x + 0.56x^2$$

Tehát ebben az esetben $\theta_0 = 1.78$, $\theta_1 = 0.93$ és $\theta_2 = 0.56$.

Gradiens ereszkedés

•000000

Bevezetés

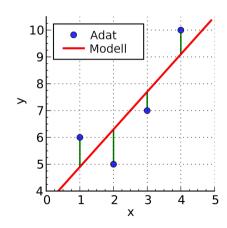
- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

A költségfüggvény

A modell illesztő algoritmusok mindegyike úgy találja meg az optimális függvényt, hogy valamilyen költségfüggvényt minimalizál. A leggyakoribb ilyen költségfüggvény az átlagos négyzetes hiba:

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^{n} (y_i - f(x)_i)^2$$

- y_i : Megfigyelt adatpont
- $f(x)_i$: Modell által adott becslés

A gradiens

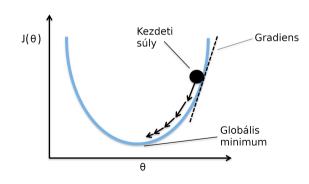
A függvény illesztés célja, hogy megtalálja azt a modellt, ami a legjobban illeszkedik az adatpontokra, tehát minimalizálja a költségfüggvényt (MSE).

Gradiens

Olyan vektor, amely megmutatja hogyan változik a függvény, és megadja a legnagyobb változás irányát minden dimenzióban.

$$df = \nabla f * dx$$

A gradiens segítségével meg lehet határozni, merre és mennyivel érdemes változtatni a paramétereket a célfüggvény értékének csökkentése érdekében.

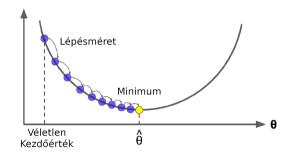

Gradiens ereszkedés

A gradiens ereszkedés egy iteratív minimalizálási algoritmus egy tetszőleges függvény lokális minimum helyének megtalálására. Az algoritmus lépésről lépésre mozog a függvény értékének csökkentése érdekében.

Tanulási sebesség (α vagy η)

A tanulási sebesség meghatározza, mennyire nagy lépéseket tesz a gradiens ereszkedés az optimalizációs folyamat során.

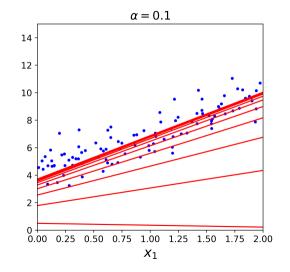

Gradiens ereszkedés

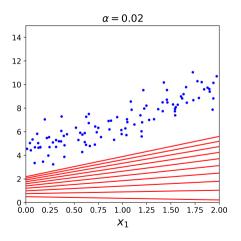
A gradiens ereszkedés paraméter frissítése:

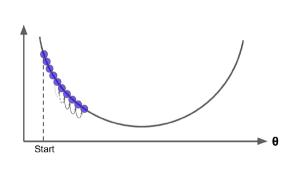
$$\theta' \leftarrow \theta - \alpha \nabla_{\theta} J(\theta)$$

- $\theta = [\theta_0, \theta_1, ..., \theta_n]$: Paraméterek vektora
- $\alpha \in [0,1]$: Tanulási sebesség
- ∇_{θ} : Költségfüggvény gradiense (θ szerinti derivált)
- $J(\theta)$: Költségfüggvény θ szerint (pl. MSE)

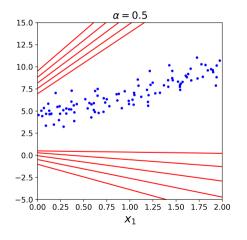

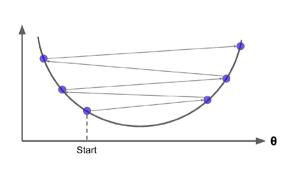
Túl alacsony tanulási sebesség

Túl magas tanulási sebesség

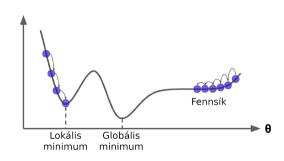

Egyéb problémák

A gradiens ereszkedés nem garantálja, hogy elér egy globális minimumot, hiszen a gradiens operátora csak lokális változásokat vesz figyelembe. Ebből adódóan az algoritmus beragadhat egy lokális minimumon.

Vannak esetek, amikor a gradiens nem meghatározható (szaturál), például amikor elér egy fennsíkot a függvényen. Ebben az esetben a futás vagy nagyon lassú lesz, vagy nem halad semerre.

Mély Q-tanulás

- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

A neuron

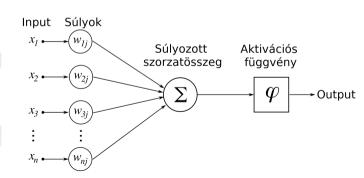
A neurális hálózatot **neuronok összessége** alkotja. Az egyes neuronok egyszerű elemi műveleteket végeznek. A neuronnak több inputja (kapcsolata) van, és mindegyikhez egy súly tartozik.

A neuron kiszámítja az inputjainak a súlyozott összegét:

$$z = x_1 w_1 + x_2 w_2 + \dots + x_n w_n$$

majd ezt az értéket behelyettesíti egy aktivációs függvénybe:

$$h = \varphi(z)$$

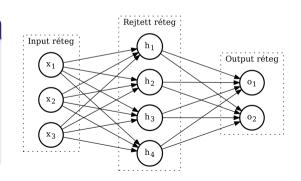
Többrétegű hálózatok

Ebben az esetben a neuronok rétegekben foglalnak helyet. A kapcsolataik az előző réteg kimeneteivel állnak összeköttetésben. A legelső réteg neuronjai a bemeneti adattal állnak összeköttetésben, bemeneti jellemzőnként egy neuronnal.

Teljesen becsatolt neuronréteg kimenete

$$h_{W,b}(X) = \varphi(XW + b)$$

- X: Input jellemzők mátrixa
- W: Kapcsolati súlyok mátrixa
- b: Torzítások vektora
- φ: Aktivációs függvény

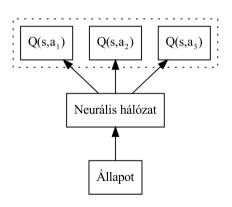
- 2 Függvény illesztés
- Gradiens ereszkedés
- Meurális hálózatok
- Mély Q-tanulás

A Q-hálózat (DQN)

A Q-hálózat egy természetes kiterjesztése a hagyományos Q-tanulásnak. A naív Q-hálózat inputja a környezetet leíró változók vektora vagy mátrixa, és az outputja pedig az ügynök számára elérhető cselekvések Q(s, a) értéke minden $a_1, a_2, ..., a_n$ cselekvéshez tartozóan.

A cselekvés választáshoz az ügynök kiválasztja a legnagyobb becsült Q értéket, és az ahhoz tartozó cselekvést fogja végrehajtani.

Miután először bemutatták 2013-ban, hamar kiderült hogy a naív Q-hálózat nem elég stabil, gyakran eredményez torz politikát a túltanulás miatt.

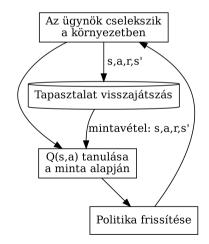

Tapasztalat visszajátszás

A tapasztalat visszajátszás az egyik változtatás, ami a Q-hálózat problémáján hivatott segíteni.

A tapasztalat memória (D_{replay}) [s, a, r, s'] négyeseket tartalmaz. Minden alkalommal amikor az ügynök cselekszik, az általa tapasztalt s_t, a_t, r_t, s_{t+1} elmentődik a tapasztalat memóriába.

Amikor tanulásra kerül a sor, az ügynök véletlen és rendezetlen mintát (miniköteget) kap a tapasztalat memóriából, melynek számossága megegyezik a kötegmérettel. Eszerint fogia kiszámolni a költségfüggvényt majd frissíteni a neurális hálózat paramétereit.

A DQN költségfüggvénye

Revezetés

$$J(\theta) = E_{s,a,r,s' \sim D} \left[\left(r + \gamma \max_{a'} Q_{\theta}(s', a') - Q_{\theta}(s, a) \right)^{2} \right]$$

A költségfüggvény a **négyzetes Bellman hiba várható értéke**. Ahol s,a,r,s' a D tapasztalat visszajátszásból vett minta. Q_{θ} megkeresi az s' következő állapothoz tartozó legnagyobb cselekvés értéket (**célérték**), és lekérdezi s aktuális állapothoz és s aktuális cselekvéshez tartozó értéket.

A DQN paraméter frissítése

$$\theta' \leftarrow \theta + \alpha \ J(\theta) \ \nabla_{\theta} Q_{\theta}(s, a)$$

Ahol θ a paramétervektor, α a tanulási sebesség, $J(\theta)$ a költségfüggvény θ szerint és ∇_{θ} a költségfüggvény gradiense θ szerint.